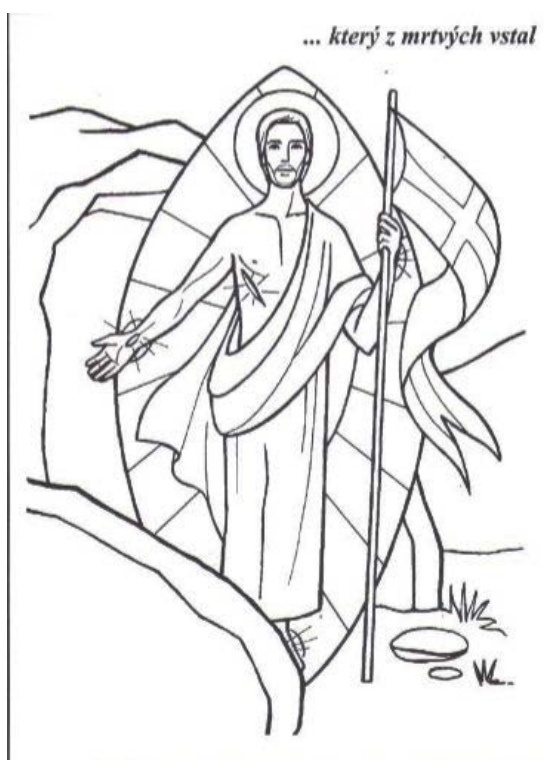

VELIKONOCE 2022

Hluboké prožití Velikonoc,
které Vás dovede ke sjednocení
s Ježíšem Kristem

OBČASNÍK FARNOSTÍ KYSELOVICE CHROPYNĚ BŘEST

**BRATŘI A SESTRY,
DRAZÍ VĚŘÍCÍ,**

postní doba se blíží k závěru a očekáváme příchod nejposvátnějšího období celého roku. Svátky umučení a vzkříšení našeho Pána, Ježíše Krista. Sotva skončila nejrůznější hygienická a protiepidemická opatření, valí se na nás ze sdělovacích prostředků nové hrůzy. Válka. Tentokrát ne v nějakém dalekém Afghánistánu nebo Sýrii, ale na Ukrajině – „kousek“ od nás. A tak i k nám přichází uprchlíci. Většinou matky s dětmi. Ke křesťanské víře neoddělitelně patří láska k bližním – nejen teoretická, musí se projevovat v praxi pomocí těm,

kdo pomoc potřebují a komu pomoci reálně můžeme. Zvedla se vlna solidarity, projevená skrze sbírky (finanční – i v kostele, materiální...), nabídky ubytování apod. Bůh miluje radostné dárce a jistě jim odplatí na věčnosti.

Církev také nabízí některé budovy, které jsou k tomuto účelu vhodné, např. volné fary. V Břestě podnikáme konkrétní kroky k tomu, aby tam alespoň jedna rodina (matka s dětmi) mohla nalézt útočiště. Reálné by to bylo i v Chropyni (i když je fara obsazena knězem, stále tu ještě nějaké místo je a zůstaly by i prostory pro potřeby farnosti). Škoda, že v Kyselovicích je fara zcela neobyvatelná (její uvedení do použitelného stavu by vyžadovalo příliš velké náklady, které nemáme).

Válka poměrně blízko nás samozřejmě vyvolává strach – aby se nerozšířila, nepřiblížila nebo dokonce nebyla i u nás. Nebo aby nepřerostla v 3. světovou či dokonce v ničivý jaderný konflikt.

V den uzávěrky tohoto vydání Farníčku zasvětil Svatý otec spolu s biskupy celého světa Rusko a Ukrajinu Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. I v našich farnostech (podobně jako v mnoha dalších) jsme se přidali, abychom společnou modlitbou vyprosili Boží zásah.

Ať už dopadne válka jakkoliv, ať už budeme žít na této zemi dlouho nebo krátce, podstatné je, abychom žili a

zemřeli usmířeni s Bohem, ve stavu přátelství s Ním, tedy ve stavu Boží milosti posvěcující. I když mít strach je přirozené, nenechme se jím ovládat a nepropadejme zoufalství a panice. Věříme přece, že smrtí život nekončí, ale proměňuje se v život věčný. Celý tento pozemský svět skončí. Nevíme, kdy, ale jednou to bude, očekáváme příchod Božího království. Toho se nemáme obávat, na to se máme těšit!

O. Stanislav

ŠIMON Z KYRÉNY V PRŮBĚHU VÁLKY

Z vyprávění německého vojáka a zdravotníka Gereona Goldmannna OFM za druhé světové války

Při tažení na Sicílii (1943) přišel rozkaz, abychom z kopců za městem ostřelovali nepřítele a zadrželi ho.

Když obyvatelé městečka zjistili, že budujeme bojovou linii, utekli na jih do hor. Bylo možné zahlédnout jen pár starců nebo nemocných, jak sedí

na zápraží. Kostel byl trochu poškozený, pravděpodobně od bomb. Uvnitř byla krásná křížová cesta, ale právě zastavení chybělo. Okno nad tím místem bylo rozbité.

Na náměstí před kostelem jsem potkal kněze, který chodil sem tam, modlil se ze svého breviáře a nezajímal se o to, co se kolem něho děje. Pozdravil jsem ho a vysvětlil mu, že se tu zanedlouho bude bojovat a že by bylo rozumnější, kdyby i s farníky odešel do hor.

Ačkoliv dobře rozuměl tomu, co mu říkám, neodpověděl mi, jen dál chodil a modlil se. Naléhal jsem na něho, aby pomyslel na to, jak ho budou lidé po bojích potřebovat, takže by měl

myslet na svou záchranu. Beze slova mě chytil za ruku jako malé dítě a vedl do svého domu. Tam mi ukázal právě zastavení křížové cesty, to které právě chybělo v kostele. Poprvé promluvil: „Podívejte se, to je Šimon. Nesmím utéct, musím dál kráčet s křížem. *Dnes jsem já ten Šimon, a proto nesmím odejít*, musím nést kříž se starými a nemocnými. Já jsem Šimon!“ Byla to vzácná slova, která jsem si navždy zapamatoval.

Viděl jsem u něho u obraz svatého Františka z Assisi. Když jsem mu řekl, že jsem františkán, nevěřícně se na mě podíval a nedovedl si to srovnat s mou německou uniformou. Ale když jsem vytáhl svou fotografii v hábitu, rozptýlilo to jeho nedůvěru. Svěřil se mi, že je členem třetího řádu svatého Františka.

Uprostřed hrozné války se tu tedy setkali dva františkáni, bratři patrona míru. Požehnal mi a byl jsem tak bohatší o krásný zážitek uprostřed válečného šílenství.

Podle knihy: Gereon Goldmann,
Ve stínu Všemocného

LIDEM NA UKRAJINĚ NECHYBÍ BLÍZKOST PASTÝŘŮ

... Utěšuje mě, že lidem, kteří zůstali (na Ukrajině) pod nálety, nechybí blízkost pastýřů, kteří v těchto tragických dnech žijí evangelium lásky a bratrství. V posledních dnech jsem některé z nich slyšel po telefonu, jak blízko mají k Božímu lidu. Děkuji vám, drazí bratři a sestry, za toto svědectví a za konkrétní podporu, kterou odváženě nabízíte tolika zoufalým lidem! Myslím také na nově jmenovaného apoštolského nuncia, monsignora Visvalda Kulbokase, který od začátku války zůstává v Kyjevě se svými spolupracovníky a svou přítomností mi každý den přibližuje mučený ukrajinský lid. Budme tomuto lidu nablíz-

ku, obejměme ho s láskou, konkrétním nasazením a modlitbou.

Papež František
www.pastorace.cz

TEXT K ZASVĚCENÍ UKRAJINY A RUSKA NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE

Maria, Matko Boží a Matko naše, v této přetěžké hodině se utíkáme k tobě. Ty jsi Matka, miluješ nás, znáš nás a víš o všem, co nám leží na srdci. Matko milosrdenství, tolikrát jsme zakusili tvou starostlivou péči, tvou přítomnost, přinášející pokoj, protože nás pokaždé přivedeš k Ježíši, knížeti Pokoje. Zbloudili jsme na cestě pokoje. Zapomněli jsme na poučení z tragédií uplynulého století, na miliony padlých obětí světových válek. Nedostáli jsme závazkům, které jsme na sebe jako Společenství národů vzali, zrazujeme touhy po míru a naději jednotlivých národů a mladých lidí. Roznemohli jsme se žá-

dostivostí, uzavřeli jsme se do svých nacionalistických zájmů, zatvrdili jsme se svou lhostejností, paralyzovali se egoismem. Zalíbilo se nám ignorovat Boha, žít ve svých lžích, žít svou agresivitu, utiskovat lidské životy a hromadit zbraně. Přitom všem jsme zapomněli, že jsme ochránci svého bližního, ochránci společného domova světa. Válkou jsme zpusťovali zahradu Země, hříchem jsme zranili srdce našeho Pána, který si přeje, aby chom si byli navzájem bratry a sestrami. Vůči všem a vůči všemu jsme se stali netečnými, s výjimkou svého já. Se zahanbením voláme: Odpusť nám, Pane!

Uprostřed bídy hříchu, vyčerpanosti a slabosti, tajemství nespravedlnosti zla a války, nám ty svatá Matko, opakuješ, že Bůh nás neopouští, naopak na nás stále láskyplně hledí, v touze odpustit nám, pomoci nám znovu vstát. Vždyť nám daroval Tebe a ve Tvém Neposkvrněném srdci vytvořil útočiště pro církev a pro lidstvo. Byla jsi nám dána z Boží dobroty, abys nás těch nejdrsnějších zvratech dějin vedla za ruku.

Utíkáme se proto k tobě, tlučeme na dveře tvého srdce my, tvé milované děti, za kterými se neúnavně v každé době vydáváš a zveš je, aby se obrátily. Přijď na pomoc v této temné hodině a povzbud' nás. Zopakuj každému z nás: „Cožpak tu nejsem já, tvoje matka?“ Ty dokážeš zlomit okovy na-

šeho srdce, strhnout hradby naší doby. V tebe vkládáme svou důvěru. Máme jistotu, že zvláště ve chvíli zkoušky neodmítneš naše úpěnlivé prosby a přispěcháš nám na pomoc. Tak tomu bylo i v Káně Galilejské, kdy jsi uspíšila hodinu Ježíšova zázahu a ukázala tak světu jeho první znamení. Když se svatební slavnost proměnila ve smutek, řekla jsi: „Už nemají víno“ (Jan 2,3). Pověz to znovu Bohu, Matko, protože víno naší naděje se vyprázdnilo, radost pohasla, bratrství se rozptýlilo. Provinili jsme se proti lidskosti, poničili jsme mír. Stali jsme se schopnými jakéhokoli násilí, jakékoli destrukce. Náléhavě potřebujeme tvou mateřskou pomoc.

Přijmi tedy, Matko, tuto naši úpěnlivou prosbu. Hvězdo mořská, nedopusť, abychom ztroskotali v bouři války.

Archo nové úmluvy, buď inspirací našim plánům a cestou ke smíření. Země Nebe, přiveď na svět znovu Boží svornost. Uhas nenávist, umlč mstu, nauč nás odpuštění. Osvobod' nás od války, uchraň svět jaderné hrozby.

Královno růžence, oživ v nás touhu po modlitbě a po lásce. Královno lidské rodiny, ukaž národům cestu bratrství. Královno míru, získej světu mír. Kéž tvůj pláč, Matko, pohne naším zatvrzelým srdcem. Slzy, které jsi pro nás vylila, ať dají znovu roz-

kvést tomuto údolí, které spálila naše nenávist. I když řinčení zbraní neutichá, tvá modlitba ať nás dovede k pokoji. Svou mateřskou dlaní se dotkni všech trpících, všech, kdo prchají uprostřed bombardování. Ve své mateřské náruči potěš ty, kdo jsou nuceni opustit svůj domov, svou zem. Tvé bolestné srdce ať v nás probudí soucit a pomůže nám otevřít naše domovy, abychom se ujali zraněných a odvržených lidí.

Svatá Boží Matko, stojící pod křížem, Ježíš pohleděl na učedníka stojícího vedle tebe a řekl ti: „Hle, tvůj syn“ (Jan 19,26). Svěřil ti tak každého z nás. Učedníkovi, a v něm každému z nás, řekl: „Hle, tvá matka“ (verš 27). Matko, toužíme tě nyní přivést do svého života a do svých dějin. Lidstvo, zničené a ztrápené, stojí pod křížem spolu s tebou. Chce se svěřit tobě, skrze tebe se zasvětit Kristu.

Ukrajinský národ a ruský národ tě s láskou uctívá, k tobě se utíká. Pro ně, a pro všechny národy ničené válkou, hladem, nespravedlností a bídou, zní tlukot tvého srdce.

Matko Boží a Matko naše, proto se svěřujeme tobě a zasvěcujeme tvému Neposkvrněnému srdci nás samotné, církev a celé lidstvo, zvláště Rusko a Ukrajinu. Přijmi tento náš úkon, který vykonáváme s láskou a důvěrou, dej, ať skončí válka, zajisti světu mír. Tvé „ano“, které jsi ze srdce vyslovila, otevřelo brány dějin Knížeti

pokoje. Věříme, že skrze tvé srdce se znovu vrátí mír. Tobě proto zasvěcujeme budoucnost celé lidské rodiny, potřeby a očekávání lidí, úzkosti i naděje světa.

Skrze tebe ať se na zemi rozhostí Boží milosrdenství a pokojný tep míru začne znovu pulsovat v našich dnech. Ženo, která jsi opakovala své „ano“, na kterou sestoupil Duch Svatý, uveď nás do Božské harmonie. Ty, která jsi životodárným pramenem naděje, napoj naše žíznivá srdce. Ty, která jsi utvářela Ježíšovo lidství, učíš z nás tvůrce společenství. Ty, která jsi kráčela po našich cestách, doved' nás na stezku pokoje. Amen.

Papež František
www.pastorace.cz

PAPEŽOVA MODLITBA

**„Odpusť nám válku, Pane.
Zastav Kainovu ruku!“**

Při generální audienci ve středu 16. března papež František prosil jménem lidstva Boha, aby odpustil válečný zločin na Ukrajině: „Odpusť nám válku, Pane... Zastav nás! ... Zastav Kainovu ruku!“ Spolu s poutníky v aule Pavla VI. se modlil za trpící, za obrácení agresora a za ukončení násilí.

Svatý otec se ve středu dopoledne po duchovních cvičeních opět věnoval setkání s věřícími na generální au-

dienci. Ve své katechezi pokračoval s třetí částí cyklu o významu a hodnotě stáří, tentokrát se zvláštním důrazem na roli starého člověka, který pomáhá nasměrovat mladou generaci, aby nezůstala v nezralých postojích a nepropadla zkaženosti otupělého svědomí.

Na závěr audience papež vyzval všechny přítomné, aby se v duchu připojili k modlitbě, kterou připravil neapolský arcibiskup Msgr. Domenico Battaglia:

Odpusť nám válku, Pane. Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nad námi hříšníky!

Pane Ježíši, narozený pod kyjevskými bombami, smiluj se nad námi!

Pane Ježíši, který jsi zemřel v náručí své matky v bunkru v Charkově, smiluj se nad námi!

Pane Ježíši, vyslaný ve dvaceti letech na frontu, smiluj se nad námi!

Pane Ježíši, který dosud vidíš ozbrojené ruce ve stínu svého kříže, smiluj se nad námi!

Odpusť nám, Pane, odpusť, když se nespokojíme s hřeby, jimiž jsme ti

probodli ruku, a nadále se opíjíme krví mrtvých rozervaných zbraněmi.

Odpusť nám, Pane, jestliže se tyto ruce, které jsi stvořil k péči, staly nástroji smrti.

Odpusť nám, Pane, když nadále zabíjíme svého bratra, odpusť, když nadále jako Kain sbíráme kameny ze svého pole, abychom zabili Ábela.

Odpusť nám, Pane, když svým vyčerpáním nadále ospravedlňujeme svou krutost, pokud svou bolestí obhajujeme brutalitu svých činů.

Odpusť nám válku, Pane.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, snažně tě prosíme! Zadrž Kainovu ruku!

Osviť naše svědomí, ať se nestane naše vůle, nenechávej nás napospas našim vlastním činům!

Zastav nás, Pane, zastav nás!

A až zadržíš Kainovu ruku, postarej se i o něj. Je to náš bratr.

Pane, zabrzdí násilí!

Zastav nás, Pane!

www.cirkev.cz

VÁLKA. A CO JÁ S TÍM?

Zprávy z Ukrajiny v nás vyvolávají nejrůznější pocity...

Každého z nás hluboce zasáhla zpráva o vypuknutí války na Ukrajině, resp. o přepadení malé zemičky světovým obrem. Dle průzkumů veřejného mínění 90 % obyvatel České republiky odsuzuje agresi Ruska proti Ukrajině. Průběžné detailní zprávy o přepadení malé země a vraždění místních obyvatel v nás vyvolávají nejrůznější pocity: vztek, strach, bezmoc, smutek, nejistotu, pocit nespravedlnosti, hněv, agresi, nenávist, touhu po pomstě... Jak se tím vším vypořádat?

Lidé v sobě mají odpradáвна různé „strategie“ reakcí na stres a ohrožení. Někdo reaguje „útokem“, jiný „útekem“, což pak dostává nejrůznější podoby v našich aktuálních reakcích: od nadávání agresorům, přes pořádání demonstrací a sbírek peněz, až po stažení se do sebe a zakuklení se ve svém strachu a nejistotě.

Jak může reagovat křesťan krom přirozených reakcí?

Pokusím se je popsat v pár bodech bez přílišného rozvíjení:

Ježíš upozorňoval na to, že budou i války a že zlo bude ovládat mnoho lidí. Ale přislíbil nám, že on sám

„s námi bude až do skonání světa“ a že je Pán dějin, který definitivně zaručí spravedlnost. Toto je naše křesťanská naděje, ze které můžeme čerpat v konkrétních životních okolnostech, ve chvílích temnoty, utrpení i smrti.

Ježíš nás křesťany poslal do tohoto světa s výbavou i úkolem, abychom mohli být tvůrci pokoje. Je teda potřeba Kristův pokoj v sobě střežit, v modlitbě obnovovat a následně šířit ve svém nejbližším okolí.

Ježíš nás vybízí, abychom se nenechali ovládnout a zahltit nenávistí k našim nepřátelům, či k těm, kdo činí zlo. To ovšem neznamená, nestavět se na obranu slabých. Je třeba se na svém místě a svými prostředky zasazovat za spravedlnost, ale bez temných brýlí nenávisti, která jen rodí další a další křivdy a roztáčí spirálu zla. Je třeba nenávidět zlo a bojovat proti němu, ale v agresorovi stále vidět člověka.

Ježíš řekl, že „to co uděláme tomu nejposlednějšímu člověku, děláme Ježíšovi. A co jsme odmítli udělat pro toho nejposlednějšího člověka, odmítli jsme udělat i pro samého Ježíše“. Sám Bůh se tak solidarizuje s každým člověkem. A každý z nás má možnost udělat pro Boha něco zcela konkrétního. Přispět na sbírku pro Ukrajinu, účastnit se demonstrace, podpořit uprchlíky z Ukrajiny, modlit se za Ukrajinu a i za nepřátele.

Někteří lidé jsou fascinováni událostmi, a tak hodiny sedí přilepeni na obrazovce a sledují hrůzné a nevšední záběry z dějiště agrese. Možná by bylo ale lepší rozhodnout se omezit svůj čas u zpravodajství a věnovat se místo toho například modlitbě. Spojení s Bohem má sílu proměňovat naše srdce, pomáhá nám rozlišovat co je právě naším (i když malým) posláním na místě kde se nalzáme. A v modlitbě můžeme prosit o požehnání i pro miliony bezjmenných lidí, kteří jsou agresí zasaženi...

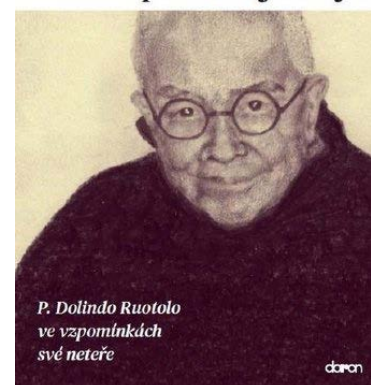
Ochromit nepřátelské iniciativy.

A nakonec trefný úryvek z jedné knížky:

Grazia Ruotolo

Luciano Regolo

Ježíši,
postarej se ty!

„Milovat své nepřátele neznamená, že nebudeme cítit nechuť vůči zlu, které způsobili, zvláště pokud toto zlo zasáhlo naši duši; neznamená to nevnímat běžné reakce naší přirozenosti, která cítí odpor a reaguje na zlo. Znamená to však činit dobro těm, kteří nás nenávidí, vyprošovat jim Boží milosrdenství, aby proměnilo je-

jich srdce i vůli a učinilo z nich nová stvoření. (...)

Mít nepřátele znamená, že je v ohrožení náš vlastní pokoj a musíme čelit i vnějšímu nebezpečí, neboť každý nepřítel nám může způsobit mnoho zlého. Nejkrásnější je ... ochromit nepřátelské iniciativy skutky lásky a tam, kde by láska nezapůsobila, zneškodnit zlo modlitbou. ... "

P. Dolindo Ruotlo

z knížky: *Ježíši, postarej se ty!*,
Pastorace.cz

PRŮVODCE VELIKONOCEMI

Myšlenky současného poutníka po Ježíšových stopách

VE VEČEŘADLE

V horkém slunci přicházíme k Večeřadlu. Ježíš zde prožil se Svými apoštolůy Poslední večeři. Tady na ně později sestoupil Duch svatý. Rozjímáme o tom, co se tu všechno stalo. Jidášova zrada, umytí nohou apoštolům, ustavení eucharistie a svátosti kněžství, velekněžská modlitba Páně...

U Jidášovy zrady připomínám výrok Písma: „A byla tma.“ Zlo vždycky přivodí tmu. A i kdyby venku bylo světlo, duše je ponořena v tmu. Pak dochází k umytí nohou. Bylo to víc než gesto, když hostitel umyl svým hostům zaprášené nohy. Byla to služba přátelství.

AGONIE V GETSEMANE

Po polední pauze jdeme do nádherné baziliky v Getsemanech. Procházíme zahradou starých oliv, z nichž aspoň tři možná pamatují krvavý pot Spasi telův. V bazilice je přítmí a nádherně. Zatímco venku je žár, tady je chládek, klid a ticho. Máme tu každý pro sebe asi patnáct minut.

Dívám se na výčnělek skály, na kterém možná klečel tehdy můj Pán. Po chvíli ticha zazní píseň, evangelium a rozjímání: Ježíš došel v Getsemane na okraj lidského utrpení. Nevzal na sebe jen tělesné utrpení, ale i utrpení duše. Nejhorší je zoufalství. Ano, i to okusil. „Otče, je-li to možné, ať odejde tento kalich utrpení ode mne, ale ne má nýbrž tvá vůle se staň!“ Člověk Ježíš se podrobuje vůli Boží. To pokračovalo až k hrůznému výkřiku osamění a opuštění na kříži: „Bože můj, Bože můj, proč Jsi mne opustil?!“ Tak tohle všechno vzal na

sebe přijetím člověčenství. Vykoupil nás a dal nám šanci spásy!

Pane Ježíši! Ty Jsi náš Pán a Bůh. Ty jsi pravý Bůh a pravý člověk. Ty jsi Cesta, Pravda a Život. Ty jsi pravý Mesiáš, Vykupitel, Spasitel - také můj. Věřím a doufám v Tebe, chci Tě nade vše milovat.

Ústy vyznávám, že Jsi Pán a celým srdcem věřím, že Tě Otec vzkřísil z mrtvých.

KŘÍŽOVÁ CESTA

Pomodlit se vroucně je na těchto posvátných místech možné jen v duchu. Všechno totiž pojímá strašný hluk a vřava prodejců, turistů i jen tak procházejících občanů, kterým je zbožnost druhých úplně lhostejná. Je to ale situace, ve které šel s křížem i sám Ježíš! Mezi prodejci a lhostejnými. Náš Pán byl obklopen ruchem a hlukem davu, který byl senzacechtivý, ale ve skutečnosti i hodně lhostejný. Vraždící lhostejnost a nesmyslná senzacechtivost, to jsou dvě obludná nebezpečí, která různým způsobem ohrožují vnitřní život nás všech. Je tedy třeba přijmout tuto situaci, jako model opravdové křížové cesty.

GOLGOTA

S velkým úsilím a pomocí mých drahých přátel jsem se konečně vydrápal na Golgotu. Je to nevelký pahorek, který je dnes upraven na dvoulodní kostel.

Hluboce mne dojala úcta lidí všech ras, kteří přistupovali, aby pokleknutím a vztažením ruky uctili otvor kříže. Pozoruji průvod, v němž jde mladá pravoslavná řeholnice, hluboce se uklání a kleká, naše řeholnice už také uchváčena klečí. V průvodu dále kráčí Arab, za ním starý koptský kněz, dále ruská venkovanka, támhle bezvadně ustrojený pán, tam zase karmelitán, pravoslavný mníšek, tu zase paní z naší pouti. Všechno kleká, vzdává úctu. Já kleknout nemohu, ale alespoň políbím ruku, která se vsune do otvoru.

Potom sedím před oltářem Přibití. Taková krásná chvílka to byla. Možná půlhodina úplného ticha ve mně. Nemodlím se moc, spíše duše zírání a je opojena láskou Pána Ježíše. Je mi zkrátka blaze a možná bych tu vydržel bez jídla a spánku hodně dlouho.

BOŽÍ HROB

Od místa ukřižování se odebíráme k Božímu hrobu. Dlouhá fronta konečně zeslábla a já vešel do komůrky

hrobu. Líbám lože, na kterém leželo mrtvé tělo Ježíšovo, a ani cetky kolem, ani svíce, mi nemohou setřít z mysli především jástot VZKŘÍŠENÍ!!! S takovou myšlenkou vycházím. Objímám pravoslavného bratra, dáváme si navzájem požehnání a je nám oběma bratrsky dobře. Myslím, že právě tímhle jsem uctil Boží hrob nejlépe.

VZKŘÍŠENÍ

Bez ohromujícího vzkříšení je všechno prach a popel. Ono je podmínkou naší víry. Apoštol Pavel říká jasně, že nevstal-li Kristus z mrtvých, marná je naše víra. Bez něho nejsme nic - jen sirotky, uvrženými do prázdného vesmíru.

Pravoslavní nám někdy vytýkají, že víc myslíme na Umučení Páně než na Jeho Vzkříšení. Něco na tom je. Bez Umučení by nebylo Vzkříšení a Vzkříšení je ŽIVOT.

Náš biskup nám poradách říkával, abychom nekončili modlitbu křížové cesty hrobem, nýbrž Vzkříšením. I teď tak zakončíme. Tichounce zpíváme a držíme se za ruce: „Aleluja. Živ buď nad smrtí slavný Vítěz“. Je nám blaze. Pán je mezi námi. Na závěr vcházíme ještě jednou do Božího hrobu. Ten polibek, který na tu mramorovou lavici dávám je víc než polibek.

podle knihy
Svatá země s Františkem Hobizalem,
www.vira.cz

**Vědomí,
že jsme Boží děti,
nám dodá veliký pokoj,
který nemohou narušit
žádné citové výkyvy
ani každodenní události,
upevní v nás klid a sílu,
které tolik potřebujeme.**

z knihy: Fernández-Carvajal F.,
Rozmluvy s Bohem,
www.pastorace.cz

PROBĚHLY LIDOVÉ MISIE V BŘESTĚ

Po 79 letech se uskutečnily Lidové misie v Břestě. V každé farnosti by se měly čas od času konat, třeba každých 10 až 15 let, pro povzbuzení a obrození duchovního života ve farnosti.

Lidové misie v Břestě naplánoval již otec Jiří Putala, pozval otce vincentiny z Loštic jenže byl přeložen do Bánova. Když jsem po něm naše farnosti převzal, chtěl jsem misie uskutečnit. Otcové vincentini mi však doporučili odložit misie zhruba o půl roku, abych se mohl nejprve s farností seznámit.

Vinou příchodu pandemie a souvisejících opatření jsme misie museli odložit ne jednou, ale nakonec třikrát. Věřím však, že přišly v pravý čas. Bůh sice dopustil mnohé věci, ale ve své nekonečné moudrosti a prozíravosti nakonec vše uspořádal tak, jak to mělo být.

Farníkům nejen z Břestu, ale i z okolních farností byl nabídnut bohatý duchovní program. Otcové vincentini, jejichž tým na několik dní doplnila sestra Karitas a dobrovolnice Ivetka a na poslední dva dny rovněž tři bohoslovci z bratislavského semináře vincentinů, nabízeli kromě slavení mší sv. rovněž duchovní promluvy a přednášky, vykonání důkladné celoživotní zpovědi,

duchovní rozhovory, setkání mladých, seniorů, celé farnosti... A mnoho jiného.

Já, jako farář, který má na starost ještě další dvě farnosti, jsem se mohl zúčastnit jen nepatrné části programu. Ale i z toho mála (a z rozhovorů s farníky) jsem vycítil, že misie přinesly do farnosti Boží požehnání. Kéž nás to posílí do nadcházejících časů, které zřejmě nebudou snadné.

Už jsem předběžně mluvil s otcem vincentiným o možnosti vykonání misí rovněž v Chropyni a Kyselovicích (v jednom termínu). Snad to bude možné za dva roky. Každá farnost je sice jiná, ale také věřím, že v každé farnosti mají Lidové misie smysl.

O. Stanislav

MISIONÁŘ VE ŠKOLE

Během lidových misií jsme měli ve škole vzácnou návštěvu.

Za našimi prvňáčky a druháčky přišel do náboženství misionář otec Ján, který vedl páteční hodinu náboženství.

Seznámil děti s příběhem svaté Kateřiny Labouré, které brzy zemřela maminka a ona si jako „náhradní“ maminku vybrala Pannu Marii. Když dospěla, vstoupila do řádu a stala se řeholní sestřičkou. V roce 1830 se Kateřině zjevila Panna Maria a dlouho si spolu povídaly. Maria ji požádala, aby nechala zhotovit medailky, které dobře známe.

Děti pozorně prozkoumaly symboly na zázračné medailce a otec Ján jim vyprávěl, co znamenají. Jeremiáš pozorně přepočítal hvězdy i v omalovánce, kterou všichni dostali, a dokonce objevil chybu. Místo 12 hvězd jich tam omylem bylo nakresleno 14. Otec Ján nechtěl věřit, ale když je spočítal, zjistil, že je to pravda. Chybička se vloudila 😊.

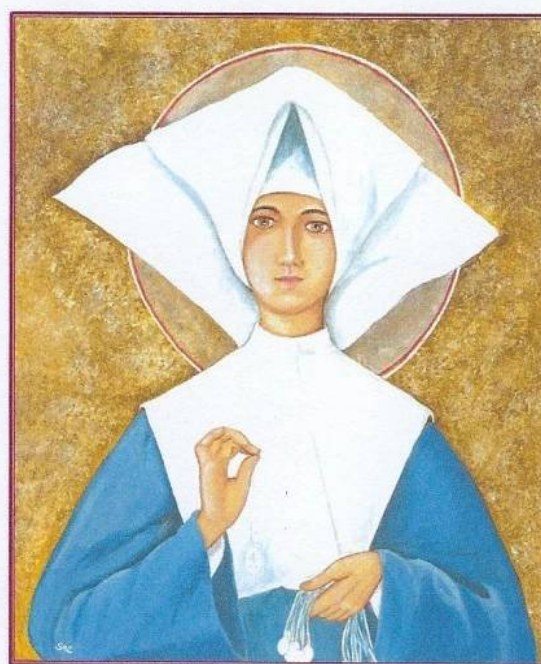
Každý si mohl zázračnou medailku vzít. Věřím, že ji budou nosit a modlit se modlitbu, která je na ní vyražena: *Ó, Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.*

Děti moc hezky pracovaly a na závěr hodiny se ještě naučily ukazovací písničku „Ježíš žije“, kterou pak využily při závěrečné dětské mši svaté v kostele.

Na památku na návštěvu misionáře každý dostal knihu „Čtu poprvé o Bohu“, která jim může být průvodcem na cestě objevování víry. Děkuji otci Jánovi za milou návštěvu v naší hodině, krásné dárky a duchovní povzbuzení.

Markéta Matlochová, katechetka

OPRAVY V NAŠICH FARNOSTECH

BŘEST

Situaci v Břestě velmi výstižně shrnul pan Stanislav Hanák v loňském velikonočním čísle Farníčku. Nyní probíhají práce na opravě střechy fary (velké poděkování patří Zastupitelstvu obce Břest, které schválilo příspěvek 300.000 Kč na opravy ve farnosti).

Dále je zpracována projektová dokumentace (PD) na opravu střechy kostela, vnějších omítek kostela, odvlhčení a sanaci zdiva a dokončuje se PD na opravu věže. Jakmile bude PD dokončena, budeme žádat o dotace, které jsou pro tyto projekty vhodné a dostupné.

Zároveň se objevila potřeba opravy varhan v břestském kostele. Původně jsem očekával, že varhanář provede pouze naladění nástroje, při prohlídce nástroje však zjistil, že v tomto stavu by to nemělo smysl a je zapotřebí středně velké opravy za více než

200.000 Kč. Arcidiecézní organolog (odborník na varhany) potvrdil, že tato oprava je potřebná. Stojíme tedy nyní před rozhodnutím, zda varhany zanedbat, nebo opravit (vzhledem k dalším potřebným opravám).

CHROPYNĚ

Zde po opravě nejvíce volá střecha kostela, respektive krytina, kterou je třeba vyměnit. Zdola vypadá břidlice zachovale, avšak pokrývač, který střechu blíže prozkoumal, mi oznámil, že je ve špatném stavu, je křehká, loupe se. Ne na jednom nebo několika místech, ale na celé ploše střechy. Dobrá zpráva je, že krov je v dobrém stavu.

Rovněž tak je třeba plánovat a v dohledné době realizovat opravu fasády kostela (a také vyřešit odvlhčení, sanaci zdiva, zvláště v boční kapli, ale i v hlavní lodi). Zpracování PD již bylo objednáno u Ing. Kolmačky, který zpracovává projekty i v Břestě.

Již několik lidí, a to jak „kostelových“, tak i „nekostelových“ mi nabídlo, že by rádi přispěli na pořízení píšťalových varhan do kostela, protože je přece škoda, že je na kůru nemáme. Moc si této velkorysé nabídky cením a děkuji za ni, nicméně za současných okolností je absolutní prioritou (co se hmotných věcí týká) oprava střechy kostela. Co by pomohlo mít krásné píšťalové varhany, kdyby na ně za pár let začalo zatékat, stejně jako na ostatní vnitřní vybavení kostela. Teprve až bude kvalitně opravena střecha a fasáda kostela, můžeme začít uvažovat o varhanách a shánět na ně finanční prostředky. Všechny ochotné dárce tedy prosím, aby v této době přispívali přednostně na opravu střechy.

KYSELOVICE

V Kyselovicích je kostel v dobrém stavu, Bohu díky. Letos bude proveden nátěr střechy na věži kostela (cca 60 až 70.000 Kč).

Varhanář pan Stavinoha se již pustil do opravy varhan, která bude za podobnou cenu jako v Břestě.

Z obce máme příslib finanční pomoci, za kterou již předem děkujeme.

Horší je to s kyselovickou farou, která by vyžadovala velkých investic, aby byla schopna nějakého smysluplného využití (ubytování apod.). Na to bohužel nemáme v současné době finančních prostředků.

Tolik tedy stručný a laický (ve smyslu stavebním) pohled.

O. Stanislav

VELIKONOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

	Chropyně	Břest	Kyselovice
Květná neděle 10. dubna	07:30 (čes) 11:00 (lat)	09:00	10:15
Zelený čtvrtek 14. dubna	16:00 (lat) 18:00 (čes)	17:30	---
Velký pátek 15. dubna	16:00 (lat) 18:00 (čes)	17:30	---
Bílá sobota 16. dubna	19:00 (čes) 21:00 (lat)	20:00	---
Boží hod velikonoční 17. dubna	07:30	09:00 (čes) 11:30 (lat)	10:15
Velikonoční pondělí 18. dubna	09:00	7:30	10:15

Vysvětlivky: (lat) = latinské obřady (čes) = české obřady

DALŠÍ POBOŽNOSTI

ADORACE V „GETSEMANSKÉ ZAHRADĚ“ NA ZELENÝ ČTVRTEK

Chropyně, Břest po mši sv.

Kyselovice 20:30–21:00

KŘÍŽOVÉ CESTY NA VELKÝ PÁTEK

ve všech farnostech v 15:00

ADORACE U BOŽÍHO HROBU NA BÍLOU SOBOTU

Chropyně 10:00–15:30

Břest: 10:00–16:00

Kyselovice: 12:00–15:00

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ PŘED VELIKONOCEMI

V neděli 10. dubna

Chropyně a Břest 14:00–15:30

Kyselovice 16:00–17:00

Je možno využít také obvyklé příležitosti zvláště ve všední dny cca 30 min. přede mší sv.

RADY OD KNĚŽÍ O SVATÉ ZPOVĚDI

Přál bych si slyšet zpovědi jiných lidí. Ne, nebojte se, neodposlouchám zpovědnice. Jen si myslím, že bych se mohl naučit od jiných, jak zvládnout dobrou zpověď.

Již mnoho let přistupuji ke svátosti pokání, ale neustále mě pronásleduje myšlenka, že nevím, jak přesně jít ke zpovědi. Někdy mám po odchodu ze zpovědnice pochybnosti, jestli to byla dobrá zpověď – možná bych měl použít méně zobecnění, nebo jsem možná nebyl při zpovídání hříchů úplně upřímný?

Po poslední zpovědi jsem se rozhodl, že požádám o radu ty, kteří zpověď opravdu poslouchají, tedy kněze.

V bodech níže si můžete přečíst, co mi řekli.

Třetí bod mně osobně pomohl změnit svůj přístup ke zpytování svědomí. Uvědomil jsem si, že při jmenování svých hříchů bych se měl vyhýbat zobecňování (ne proto, že by to Bůh potřeboval, ale proto, že mně to pomůže). Všechny tyto rady posílily mou lásku ke svátosti pokání a ke kněžím, kteří zasvětili svůj život službě Bohu a lidem.

Kněz Bryan Brooks, Tulsa, Oklahoma: Když si zpytujeme svědomí, čelíme svým hříchům, ale v samotné zpovědnici čelíme Boží lásce, milosrdenství a odpuštění.

Kněz Sean Donovan, Pawhuska, Oklahoma: Poté, co zpovědníkovi řeknete, kolik času uplynulo od poslední zpovědi, řekněte mu v krátkosti o sobě (např. jestli jste svobodný, chodíte s někým, ženatý nebo jste zasvěcený.) Lepším poznáním zpovídajícího se usnadňuje službu zpovědníka.

Kněz Gabriel Mosher OP. Portland, Oregon: Hříchy jsou špatná rozhodnutí, která děláme, ne nepříjemné emoce. Vyznávejte proto hříchy, ne emocionální stavy.

Kněz Damian Ference, Wickliffe, Ohio: Naše hříchy urážejí Boha, ale naše vyznávané hříchy jsou ke chvále Pá-

na. Když tedy vyznáváš své hříchy knězi ve svátosti smíření, věz, že takto chválíš Boha za jeho velké milosrdenství.

Kněz Matthew Gossett, Steubenville, Ohio: Časté zpovídání je poučné pro zpovědníka a dobré pro duši zpovídajícího. Hříchy, zejména ty hluboce zakořeněné, se kterými jsme se dlouho neuměli vypořádat, vyžadují trpělivost a vytrvalost. Nikdy se nevzdávej, bez ohledu na to, jak často dochází ke stejnému hříchu. Zpověď je svátostí uzdravení. Tak jako fyzické rány, i duchovní se hojí velmi dlouho.

Kněz James Martin SJ, New York: Zpověď neukazuje ani tak to, jak jsme hříšní, ale především to, jak dobrý je Bůh.

Kněz Anthony Gerber, Cottleville, Missouri: Kněz je jako lékař; když jdeme k lékaři, povídáme si dost podrobně o tom, co nás bolí, aby nám co nejlépe pomohl. Pamatujte; lékař už předtím viděl mnoho pacientů s podobnými příznaky. Důvěřujte mu a poslouchejte jeho rady a brzy se budete cítit lépe!

Kněz Joshua Whitfield, Dallas, Texas: Bůh v nás působí nejúčinněji, když své hříchy vyznáváme v pokoře, jednoduchými slovy. Bůh nepotřebuje dlouhé příběhy. Už je slyšel. Někdy zakrýváme svou hrdost a tvrdost srdce mnoha řečmi. Jednoduchost a čestnost při zpovědi je smrtí našich hříchů a vzkříšením odpuštění.

Kněz Jeffrey Mickler SSP, Youngstown, Ohio: Stačí jít ke zpovědi. Boží láska je silnější než naše hříchy.

Kněz Matthew Schneider LC, Washington: Změňte své myšlení o zpovědi, která nepředstavuje povinnost jmenovat hříchy, ale chvíli k obnovení vztahu s Bohem.

Kněz Matúš Marcin, Michalovce, Slovensko: Zpověď je smíření se s Bohem, se sebou samým, s druhými. Je to očištění, osvobození, uzdravení pocitů, emocí. Škola pokory, víry, lásky, naplnění evangelia.

Kněz Ludvík Gabriš, Červený Kameň, Slovensko:
Svätost smíření? Je to nejsilnější exorcismus na světě. Uzdravuje tvou duši i tělo.

Kněz Ivan Špánik, Žilina, Slovensko:
Zpověď je životodárné okysličení „kyslíkem“ Ducha Božího milosrdenství; někdy i resuscitací, kdy se člověk přidusil vdechováním „dusíku“ vlastních nevyznaných hříchů. Když člověk nezcitlivuje své svědomí Božím slovem, riskuje, že se uspokojí pocitem, že Bůh je s ním spokojený. Tehdy je (žel) šťastný z poznání, že nepotřebuje Boha, aby mu něco odpouštěl. Obírá se o pravé štěstí z poznání Boha, který ho chtěl zahrnout svou milosrdnou láskou a obdařit blízkostí své Tváře.

Kněz Michal Tichý, Žilina, Slovensko:
Bud'te věcní, konkrétní a struční, ale hlavně především upřímní. Tak jako v nebi, tak i v kněžském srdci je větší radost nad jedním hříšником, který koná pokání, než nad devadesáti devíti, kteří (si myslí, že) pokání nepotřebují.

Kněz Jude Tadeus, Řím, Itálie:
Zpověď zahrnuje nabádání k pokání od kněze.

Převzato z <https://modlitba.sk/>

KŘESŤAN, KTERÝ SE NEDOVEDE SMÁT, ZTRÁCÍ KUS SVÉHO SVĚTLA PRO TENTO SVĚT

Don Diego Goso

Had přemlouvá Evu: "Evo, vezmi si jablko, poznáš rozdíl mezi dobrým a zlým."

Eva: "Nevezmu."

Had: "Vezmi si jablko, budeš jako Bůh."

Eva: "Nevezmu."

Had si odevzdaně povzdechne: "...a nejsou v něm žádné kalorie..."

Pane Bože, co je to pro tebe tisíc let?

Chvilíčka.

A Pane Bože, co je to pro tebe tisíc dolarů?

Penízek.

Pane, prosím tě, dej mi penízek.

Jistě, počkej chvíličku.

Dítka se modlí: "Ježíšku, chodím do školy k sestřám voršilkám. Jsou na nás většinou moc hodné! Ale prosím tě, nemohly by se lépe oblékat, když jsou tvoje nevěsty?" 😊

**JEŽÍŠ KRISTUS VSTAL Z MRTVÝCH!
POMOZTE JEHO UČEDNÍKŮM NAJÍT CESTU KE HROBU ...**

